

بررسی کیفی و ضعیت کراک در شهر تهران

علی فرهودیان^{*}، آفرین رحیمی‌موقر^{**}، سعید صفاتیان^{***}، فهیمه محمدی^{****}

مقدمه: عرضه مواد غیرقانونی نقش تعیین کننده‌ای در ابتلا به موارد جدید و عود پس از درمان و بعضی از معیارهای بهداشتی دارد. اخیراً، ایران با ماده غیرقانونی جدیدی به نام کراک مواجه شده است که عملتاً از دسته اوبیوتیک‌هاست. مقاله حاضر با هدف بررسی و ضعیت عرضه کراک در بازار خرد فروشی شهر تهران ارائه شده است.

روش: این مطالعه، با استفاده از روش‌های مطالعات کیفی و در سال‌های ۸۶ تا ۸۷ در شهر تهران انجام شده است. برای دستیابی به اطلاعات، با فروشنده‌گان کراک، مصرف کننده‌گان، درمانگران و افراد کلیه و با استفاده از پرسش‌نامه با سوالات باز و چند چکلایست مصاحبه شد.

پافته‌ها: تهیه کراک، از نظر همه افراد، خیلی راحت ذکر شد و مشکلات تهیه آن، بی‌پولی و حضور مأموران انتظامی بود. اکثر پاسخ‌گویان معتقد بودند که قیمت کراک، نوسان داشته، رنگ و خلوص آن طی زمان تغییر کرده و کیفیت آن بدتر شده است و عمده‌ترین ناخالصی کراک را اضافه شدن دارو به آن دانستند. فروش کراک، پرسودتر از فروش سایر مواد و در سطح خرد فروشی ناشی از نیاز و فقر حاصل از اعتیاد ذکر شد. به طور کلی، ابهام و اختلاف نظر زیادی درباره کیفیت و ترکیب کراک و نحوه تولید آن وجود داشت.

بحث: این مطالعه نشان داد که با توجه به افزایش قابل توجه عرضه کراک در کشور، طی سال‌های اخیر، تغییرات سریعی نیز در کیفیت این ماده و نحوه تهیه آن رخ داده است. اولویت دادن به مقابله با عرضه این ماده، در مقابل مواد سبک‌تری مانند تریاک، تولید اطلاعات صحیح درباره کراک و آموزش آن به درمانگران و عموم مردم توصیه می‌شود.

کلیدواژه‌ها: ایران، تهران، خرد فروشی، خلوص، عرضه، کراک، کیفی، کیفیت، مخدّر.

تاریخ دریافت: ۸۹/۷/۱۰ تاریخ پذیرش: ۹۱/۷/۱

* روانپژشک، مرکز تحقیقات سوء‌صرف و وابستگی به مواد، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.
(نویسنده مسئول) <farhoudian@uswr.ac.ir>

** روانپژشک و MPH مرکز تحقیقات ایدز، دانشگاه علوم پژوهشی و خدمات بهداشتی درمانی تهران.

*** پژشک عمومی، مدیرکل درمان، بازتوانی و حرفة‌آموزی، ستاد مبارزه با مواد مخدّر.

**** کارشناس روان‌شناسی بالینی، درمانگر مرکز درمان سوء‌صرف مواد ققنوس.

مقدمه

صرف مواد مخدر برآیند تعادلی است که بین عرضه و تقاضای مصرف مواد شکل می‌گیرد. هرچند بسیاری از اندیشمندان فعلی در این حوزه، توجه خود را بر کاهش آسیب ناشی از مواد و کاهش تقاضاً متوجه کرده‌اند و عقیده دارند که فعالیت در حوزه کاهش تقاضاً مؤثرتر است، ولی نباید فراموش کرد که عرضه مواد نیز در ابتلا به مواد جدید و عود پس از درمان (گرینوالد^۱ و اشتاین میلر، ۲۰۰۹) و بعضی معیارهای بهداشتی، نقش تعیین کننده‌ای دارد.

کاهش عرضه در سطح کلان، ممکن است موجب تغییراتی در میزان تزریق پرخطر (گیبسون^۳ و همکاران، ۲۰۰۵؛ Maher^۴ و همکاران، ۲۰۰۲)، کاهش انتقال هپاتیت C (Dí^۵ و همکاران، ۲۰۰۵؛ ۲۰۰۴؛ Dí، ۲۰۰۴)، کاهش میزان بیش مصرف مواد (Dگنهارت^۶ و همکاران، ۲۰۰۵)، کاهش خرده‌فروشی مواد در سطح شهر (Dí، ۲۰۰۴)، کاهش مصرف آن ماده و البته افزایش مصرف مواد دیگر (راکسبرگ^۷ و همکاران، ۲۰۰۴؛ Táp^۸ و همکاران، ۲۰۰۳) شود و دسترسی به مواد و میل به مصرف مواد و رفتار موادجویانه را پس از انجام درمان افزایش دهد (گرینوالد و اشتاین میلر، ۲۰۰۹).

در چند سال اخیر، ایران با ماده غیرقانونی جدیدی مواجه شده که کراک نام گرفته است. در همه‌جای دنیا، کراک نام فرم آزاد آلالکالوئید کوکائین است؛ ولی علائم بالینی مصرف کراک و علائم محرومیت در دوره ترک در بیماران وابسته به آن و بررسی آزمایشگاهی این ماده، نشان دهنده این است که کراک موجود در ایران با کراک موجود در کشورهای دیگر متفاوت است و مواد موجود در آن، عمدتاً از دسته اوپیوئیدهای است (فرهودیان و همکاران، ۱۳۸۹). آنالیز این ماده نشان داده است که علاوه بر هروئین، حاوی مقادیر قابل توجهی مورفین، کدئین، استیل کدئین، تبائین، استامینوفن و کافثین بوده است

1- Greenwald
5- Day

2- Steinmiller
6- Degenhardt

3- Gibson
7- Roxburg
4- Maher
8- Topp

(فرهودیان و همکاران، ۱۳۸۹). در پژوهشی ملی که در سال ۱۳۸۶، توسط نارنجیها و همکاران (۱۳۸۷) در مرکز تحقیقات سوئمصرف و وابستگی به مواد دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی (طرح ارزیابی سریع سوئمصرف مواد در ایران) انجام شد، مادهٔ مصرفی ۲۶/۶ درصد از مصرف کنندگان مواد، کراک افغانی گزارش شد. این در حالی است که کمتر از چند سال از ورود این ماده به کشور ماند.

داخله در هر موضوع و اجرای هر برنامه‌ای، به خصوص برنامه‌های مقابله‌ای و پیشگیری و حتی کاهش آسیب، نیازمند آشنایی دقیق با وضعیت منطقه و انگیزه‌های فردی و اجتماعی و افراد ذی نفع در آن است. مقالهٔ حاضر که نتایج ارائه شده در آن، بخشی از داده‌های مطالعه‌ای وسیع‌تر است، با هدف بررسی وضعیت عرضهٔ کراک و بررسی خلوص آن در بازار خرده‌فروشی تهران ارائه شده است.

روش

این مطالعه بخشی از تحقیق وسیع‌تر کیفی (میدانی) و آزمایشگاهی دربارهٔ مواد غیرقانونی کراک و نورجیزک است که از تاریخ مردادماه ۱۳۸۶ تا شهریور ۱۳۸۷، در شهر تهران انجام شده است.

برای دستیابی به اطلاعات ارائه شده در این مقاله با مصرف کنندگان کراک، فروشندگان این ماده، درمانگران و افراد کلیدی تا دستیابی به اشیاع اطلاعات و مصاحبه عمیق انجام شد. مصرف کنندگان از مراجعه کنندگان به سه مرکز درمانی شامل یک مرکز دولتی و یک مطب روان‌پزشکی و یک مرکز وابسته به سازمان غیردولتی از سه منطقهٔ متفاوت شهر و با معرفی معتقدان دیگر به شیوهٔ فرصت‌طلبانه و ارجاع همتایان انتخاب شدند. در انتخاب مصرف کنندگان سعی شد از طیف‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی ساکن در نقاط مختلف شهر تهران استفاده شود. درمانگران منتخب برای مصاحبه، روان‌پزشکان عضو هیئت علمی دانشگاه‌های تهران و پژوهشگران مراکز تحقیقاتی اعتماد تهران و روان‌پزشکان

و پزشکان مراکز درمانی اعتیاد بودند. برای دسترسی به فروشنده‌گان، از هر مصرف کننده پرسیده می‌شد که آیا او از فروش مواد به سایر معتادان کسب درآمد دارد یا نه. در صورتی که او فروشنده مواد بود، سؤالات مربوط به فروشنده‌گان از او پرسیده می‌شد و در غیراین صورت، از او خواسته می‌شد که فروشنده خود را معرفی کند و اعلام کند که آیا مقدور است با فروشنده او مصاحبه شود.

برای مصاحبه با پرسش شوندگان، از پرسش نامه با سؤالات باز و چند چکلیست استفاده شد. مصاحبه با افراد توسط خود پژوهشگران صورت گرفته است. اطلاعات کیفی حاصل از پرسش نامه‌ها با روش تحلیل محتوا و به صورت دستی استخراج و تحلیل شد: ابتدا پرسش نامه‌های تکمیل شده توسط گروه تحقیق مطالعه شده و سپس، واژه‌ها و مفاهیم کلیدی و تکراری استخراج و گزارش در چارچوب این مفاهیم طبقه‌بندی شد. در آخر، پاسخ‌ها جمع‌بندی و نتایج، تحلیل و تفسیر شد.

یافته‌ها

مشخصات مصاحبه شوندگان: در مجموع، با ۵ نفر از فروشنده‌گان کراک، ۵۰ نفر از مصرف کننده‌گان کراک، ۱۷ نفر از درمانگران و یک پژوهشگر متخصص آزمایشگاه مصاحبه شد. اولین مصاحبه در تاریخ ۱۳۸۶/۵/۱۴ و آخرین مصاحبه در تاریخ ۲۸ خرداد ۱۳۸۷ بوده است.

فروشنده‌گان: با ۵ نفر از فروشنده‌گان کراک مصاحبه شد که همه آن‌ها مرد بودند. سن این افراد، بین ۲۰ تا ۴۱ بود. ۲ نفر از فروشنده‌گان، دارای تحصیلات دبیرستانی و بقیه دارای دیپلم بودند. یک نفر خود را بیکار و افراد دیگر شغل خود را آزاد (پیک موتوری و راننده و خرید و فروش اتومبیل) ذکر کردند. به غیر از یک نفر که عنوان کرد از لحاظ اقتصادی، وضعیت خوبی دارد، بقیه فروشنده‌گان، وضعیت اقتصادی خود را ضعیف و زیر متوسط دانستند. تمام فروشنده‌گان، خود مصرف کننده کراک بودند.

مصرف کنندگان: ۴۷ نفر از مصرف کنندگان کراک مرد و سه نفر زن بودند و سن مصرف کنندگان بین ۱۹ تا ۴۵ سال بود. بیشتر آن‌ها وضعیت اقتصادی خود را در سطح متوسط ذکر کردند.

درمانگران: از ۱۷ نفر درمانگر، ۱۱ نفر روانپزشک، ۵ نفر پزشک عمومی و ۱ نفر دیپلم (مری) بودند. از این تعداد، ۳ نفر زن و بقیه مرد بودند.

نحوه تهیه اولین کراک مصرفی در مصرف کنندگان: بیشتر مصرف کنندگان کراک مصاحبہ شونده در این مطالعه، اولین مصرف خود را از سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۳ ذکر کردند. البته یکی از افراد کلیدی عقیده داشت که اولین نمونه کراک، در سال ۱۳۸۴ در زاهدان کشف شده بود. بیش از نیمی از افراد ذکر کردند که اولین بار، کراک را از کسانی تهیه کرده بودند که قبلاً مواد را از آن‌ها تهیه می‌کردند (کاسب‌های قبلی). تعداد چشمگیری، اولین بار مصرف کراک خود را از دوستانشان و تعداد کمی از طریق اقامشان تهیه کرده بودند. نیمی از مصرف کنندگان برای تهیه اولین مصرف کراک خود، هزینه پرداخت کرده بودند و نیمی دیگر، در اولین مصروفشان میهمان شده بودند. قیمت این ماده، در اولین بار مصرف در پاسخ دهنده‌گان از گرمی ۶۰۰۰ تومان تا ۲۰۰۰۰ تومان ذکر شد؛ البته از آنجایی که همه مصرف کنندگان در اولین خرید، کمتر از یک گرم خریده بودند، هزینه اولین خرید، حدود ۳۰۰۰ تا ۴۰۰۰ تومان ذکر شد.

نحوه تهیه کراک توسط مصرف کنندگان در زمان انجام مطالعه: همه مصرف کنندگان کراک، در زمان انجام مطالعه، مواد مصرفی خود را از فروشنده‌های مرد تهیه می‌کردند. یکی از مصرف کنندگان گفت که خودش کاسب مواد است و یک نفر دیگر ذکر کرد که از طریق برادرش که فروشنده است، مواد تهیه می‌کرده است. یک چهارم مصرف کنندگان گفتند که فروشنده‌گانی که از آن‌ها مواد تهیه می‌کنند، مصرف کننده این ماده نیز هستند. همه مصرف کنندگان ذکر کردند که کراک را خیلی راحت تهیه می‌کنند، به‌طوری که با تماس تلفنی، مواد خود را تهیه می‌کنند. افراد برای تهیه مواد یا خودشان به کاسب مراجعه

می کردند یا اینکه مواد را جلوی در منزل تحويل می گرفتند. فقط دو مورد باعث می شد که در تهیه مواد دچار مشکل شوند: بی پولی و حضور و مزاحمت های مأموران انتظامی؛ در غیراین صورتبه راحتی و در مدت چند دقیقه، حتی راحت تر از مواد قبلی، کراک را تهیه می کردند. اغلب ذکر کردند که کراک خیلی زیاد است و تهیه آن زمان نمی برد.

نحوه اولین فروش کراک: تمام فروشنده‌گان، خودشان مصرف کننده بودند و تقریباً از سال ۱۳۸۵، با فروش کراک از طریق دوستانی که خود فروشنده بودند، آشنا شدند. آن‌ها فروشنده‌گی را برای تأمین هزینه مواد خود انجام می‌دادند و تقریباً بیشترشان با خرده‌فروشی و فروش مقادیر کم شروع کردند. بیشتر فروشنده‌گان، دسترسی راحت‌تر به ماده و سود خیلی زیاد آن و مشتری زیاد را از مزایای فروش کراک برشمردند. مرد مصرف کننده ۴۱ ساله که فروشنده کراک نیز بود، گفت: «از هر ۱۰ کاسب تریاک، ۸ نفر رفتند توی کار کراک و شیشه. الان [فروشنده] شیشه و کراک، پنج برابر تریاک و هروئین است.»

مکان تولید کراک: اکثر مصرف کننده‌گانی که در این باره اظهارنظر کردند، عقیده داشتند که ماده اصلی کراک، هروئین است. علاوه بر هروئین، مواد مختلفی به عنوان پیش‌ماده‌های ساخت کراک توسط افراد نام برد شدند.

تمامی فروشنده‌گان و مصرف کننده‌گان ابراز کردند که یا هیچ اطلاعی از نحوه تهیه کراک ندارند یا اطلاعاتشان دقیق نیست. بعضی از پاسخ دهنده‌گان عقیده داشتند که این ماده در ایران تولید می‌شود و بعضی دیگر معتقد بودند که کراک در خارج از ایران، در افغانستان تولید می‌شود. برخی از مصرف کننده‌گان ذکر کردند که شاهد تهیه آن در شهرهای شرقی کشور بودند. افرادی که عقیده داشتند کراک در ایران تولید می‌شود، ذکر کردند که این ماده بیشتر در حاشیه بعضی از شهرها تولید می‌شود، مانند شهرهای تهران، بومهن، مشهد، کرمان، زابل، ارومیه، پیرانشهر و همدان. بعضی نیز عقیده داشتند که کراک، قبلًا از کشورهای همسایه شرقی وارد می‌شد، ولی هم‌اکنون در ایران نیز تولید می‌شود.

مرد مصرف کننده ۳۰ ساله‌ای ذکر کرد: «از افغانستان می‌آورند، چون فروشنده کلی آن افغانی است. شب‌ها یک سری از افراد از بیابان راه می‌افتدند تا وارد ایران شوند.» مرد مصرف کننده ۲۸ ساله‌ای گفت: «در منزل بچه‌ها تولید می‌شود. بچه‌هایی که توی کار شیمی هستند. کراک و شیشه از خارج وارد نمی‌شود.» مرد مصرف کننده ۳۴ ساله‌ای گفت: «من مطمئن هستم که در تهران تهیه می‌شود؛ چون به قدری مصرف در تهران زیاد است که نمی‌شود این قدر مواد را وارد کرد.» یکی از مصرف کنندگان کراک که مردی ۲۸ ساله و متاهل و با تحصیلات دانشگاهی بود، ادعا کرد که شاهد عینی تهیه کراک بوده است. او عقیده داشت که کراک عمدتاً در سیستان و بلوچستان تهیه می‌شود. او گفت که شاهد تهیه این ماده در پیرانشهر بوده است و عقیده داشت که بیشتر کراک در همین شهر تهیه می‌شود. پسر مجرد ۲۳ ساله‌ای که از اقلیت‌های مذهبی بود، از قول مرد ۲۶ ساله‌ای که دانشجوی مقطع لیسانس و مصرف کننده کراک بوده است، گفت: «الآن بسیار داخل ایران تولید می‌شود، ولی قبل‌نه». دختر مصرف کننده ۲۶ ساله فوق‌دپلم، گفت: «از طریق حمال، یک سری از افغانستان و پاکستان می‌آورند.» او گفت حمال کسی است که مواد را با کیسه می‌خورد و بعد دفع می‌کند. مرد مصرف کننده ۲۷ ساله‌ای که دانشجوی فوق‌لیسانس بود، گفت: «از مرزهای شرقی وارد سیستان می‌شود، به کرمان می‌رود و آنجا در سطح کشور توزیع می‌شود.» مرد مصرف کننده ۲۷ ساله‌ای بیان کرد: «مواد در ایران تهیه می‌شود. ۴۰ درصد مواد از آنور می‌آید. مواد اولیه (تریاک یا مورفین) از افغانستان و پاکستان می‌آید. کارگر مشهدی داشتم، می‌گفت خودمان درست می‌کردیم. موادی که از مشهد می‌آید، به درد نمی‌خورد و ارزان است، ولی زابل و کرمان بهتر است.» مرد مصرف کننده ۲۵ ساله‌ای گفت: «از لب مرز مشهد بیشتر تهیه می‌کنند و بعد به ورامین می‌رسانند و فروشنده‌ها از ورامین تهیه می‌کنند.» مرد مصرف کننده ۴۱ ساله‌ای گفت: «دست به دست از یک عمه فروش به خرده‌ها. الان هم ارومیه و همدان تولید می‌کنند. همدان دوایی دارد به نام سرخه یا آجری، ولی دوای تهران بیشتر قرص است.» مرد مصرف کننده ۲۶ ساله‌ای

گفت: «خودشان درست می کردند. مثل خمیر بود. وقتی می کشیدی سفت می شد. آدم احساس می کرد از تنور درآمده است. قبلاً از مشهد یا افغانستان می آمد. بسته های بزرگ کراک بود.»

نحوه تولید کراک: بیشتر افراد از نحوه تولید و انتقال کراک به دست فروشنده‌گان بی اطلاع بودند. تعدادی نیز نظرات متفاوتی را ابراز کردند. مرد مصرف کننده ۳۰ ساله‌ای که مدعی بود شاهد تولید این ماده بود، گفت: «امریکایی‌ها در افغانستان، دستگاهی مثل دستگاه موزاییک‌سازی گذاشتند. از طرفی، مواد اولیه (هروئین) و یک سری قوطی‌های دربسته که نمی‌دانم چیست را می‌ریزنند و از طرف دیگر کراک به دست می‌آورند». مرد مصرف کننده ۳۰ ساله‌ای گفت: «کراک را خرد کرده، با خاکستر سیگار قاطی می کردند و بعد نوشابه به آن اضافه می کردند تا پف کند. بعد می گذاشتند [خشک شود]. خرد کرده و می فروختند.» یکی از مصرف کننده‌گان کراک که مرد ۲۸ ساله‌ای با تحصیلات دانشگاهی بود، ادعا کرد که شاهد عینی تهیه کراک بوده است. او گفت: «کراک سنگ هروئین است. هروئین را وقتی درست می کنند، در ظرف مخروطی می‌ریزنند، از پایین تا بالا می‌بنند. بالا به صورت گرد و پایین به صورت سنگ که این دو با هم فرق می‌کنند. پایینی غلظتش خیلی بیشتر است. در حال حاضر هم، سنگ هروئین را می‌آورند با قرص و بوگیرهای کفش مخلوط می‌کنند که وزنش بیشتر شود و به جای کراک می‌فروشنند. من خودم در پیرانشهر دیده‌ام، سنگ هروئین را خرد کرده و با مواد مختلف از جمله قرص، بوگیرکفش، خاک و تلق‌های خشک مخلوط می‌کنند که اگر سیخ می‌زنند، به سیخ نچسبند. سپس، روی سینه داغ در حد حرارت بخار آب، آیش می‌کنند. وقتی خمیری شد، با وردنه هم می‌زنند. البته اگر تکه تکه باشد، خمیر یکلاست نیست، بعد می‌گذارند در هوای آزاد خشک شود و به تهران می‌فرستند. در تهران هم موادی به آن اضافه می‌کنند.» مرد مصرف کننده ۲۰ ساله‌ای گفت: «گروه بزرگی که لر بودند، از شهرستان (بلوچستان و کرمان و بعد لرستان) می‌آورند. بیشتر کاسب‌های تهران لر هستند و این فرد به فردی به نام شیرعلی جنس می‌داد و او در کل فرجزاد پخش می‌کرد.»

ترکیب کراک و ناخالصی‌های آن: همه درمانگران عنوان کردند که در ترکیبات کراک، هروئین وجود دارد یا کراک، همان هروئینی است که به صورت خالص درآمده و با ترکیبات دیگر مخلوط شده و به شکل کراک درآمده است. البته در اینکه ترکیب اصلی آن هروئین است، تمام درمانگران اتفاق نظر نداشتند و تعدادی گفتند که به جز هروئین، از مواد محرك و آمفتمین نیز در ترکیبات آن استفاده می‌شود. بیشتر فروشنده‌گان ناخالصی کراک را اضافه شدن قرص به آن دانستند و عنوان کردند که کراک در آزمایشگاه تولید می‌شود. مصرف کنندگان به مواد افزودنی دیگری نیز اشاره کردند، از جمله: داروهای آرامبخش، استامینوفن، ریتالین، جوش شیرین، پارافین، خاکستر سیگار، نوشابه، بوگیر کفش، خاک، تلق و کاربیت. تعدادی از افراد که ماده اصلی کراک را هروئین نمی‌دانستند، عقیده داشتند که هروئین از مواد افزودنی به کراک است. متخصص آزمایشگاه عقیده داشت که ترکیب اصلی این ماده، استیل کدئین است. این ترکیب به صورت ناخالصی در هروئین وجود دارد. مصرف کنندگان عقاید بسیار متفاوتی درباره ترکیب این ماده داشتند. بیشتر آن‌ها کراک را از مواد مخدر سنگین با مواد افزودنی اسیدی می‌دانستند و پس از آن، هروئین را ماده مخدر می‌دانستند. اقلیتی از مصرف کنندگان ذکر کردند که کراک شکل جامد، نه پودری، مواد مخدر قبلی است.

زن مصرف کننده ۲۶ ساله‌ای که فوق‌دیپلم داشت، گفت: «کراک ماده نیست، نحوه استفاده است. نحوه کشیدن آن‌ها بی را که به صورت سنگ است، کراک می‌نامند. البته در اروپا کاملاً مزء لاستیک می‌داد و موادی بود که ناخالصی داشت. هروئین آن زیاد بود و جنس خوبی نبود. بیشتر خواب‌آلوده می‌کرد تا اینکه سرحال شوی. کراک در کشورهای دیگر به صورت کوکائین است که یکی لاین و به صورت سنگ است؛ ولی در ایران ته‌مانده همه مواد را (آشغال‌های مواد دیگر) می‌گیرند و به صورت سنگ و به نام کراک به مصرف کننده می‌دهند. گاهی رو کراک توهمند می‌دیدم. گاهی بعد از بلندشدن از خواب، دیگران را شبیه حیوان می‌دیدم یا گاهی چشمam خیلی تار می‌دیدم. فکر کنم آمفتمین هم در آن باشد.»

مرد مصرف کننده ۲۸ ساله‌ای گفت: «قرص و اسیدهایی که باهاش قاطی می‌کنند، یارو مسموم می‌شه، فکر می‌کنه نشئه است.» مرد مصرف کننده ۲۹ ساله‌ای چنین بیان کرد: «سفید اکثراً خالص‌تر است، مخصوصاً اگر سنجاق را زدی، قهوه‌ای روشن پیدا کند، بهتر است. زرد ناخالصی بیشتری دارد، وقتی سنجاق می‌زنی، قرمز می‌شود که ماده شیمیایی آن بیشتر است و سر فرد گیج می‌رود. بعضی وقت‌ها هم کاسب‌ها، خردۀ‌های جنس خود و مصرفی‌شان را با آب قاطی می‌کنند و با سشوار و حرارت خشک می‌کنند و رنگش خاکستری است که این نوع از همه بدتر است.» مرد فروشنده ۲۸ ساله‌ای گفت: «کراک اصل، کرم است. جنس بد پُررنگ است. سنجاق می‌زنی باید سفیدک بینده، ولی جنس بد سیاه می‌شود. باید مثل خامه رویش بیندد.»

تغییرات شکل و خلوص کراک: چهارپنجم مصرف کنندگان کراک عقیده داشتند که شکل و خلوص آن طی زمان تغییر کرده است و کیفیت آن بدتر شده است. توضیحاتی که درباره تغییرات شکل و خلوص توسط پاسخ دهنده‌گان داده شد، بسیار متنوع بود و نشان از تنوع در تجربیات این افراد داشت.

تقریباً همه مصرف کنندگان عقیده داشتند که رنگ کراک تغییراتی داشته است. بیشتر آن‌ها معتقد بودند از نظر رنگ، در ابتدا فقط یک نوع سفید داشت. در حال حاضر، چندین رنگ از سفید، گچی، شیری، زرد و کرم وجود دارد. بهادعان بیشتر مصرف کنندگان، جنس سفید یا روشن کیفیت بهتری دارد و بعضی عقیده داشتند که رنگ ماده با کیفیت آن ارتباطی ندارد. اغلب پاسخ دهنده‌گان معتقد بودند که کراک از لحاظ جنس تغییر کرده است. در ابتدا یک نوع سخت وجود داشته است، ولی در زمان انجام مطالعه جنس‌های نرم‌تر و پفکی و آدامسی نیز گزارش شد که اغلب معتقد بودند نشئگی هر یک با هم فرق می‌کند. هنگام مصرف وقتی آن را به سنجاق می‌زنند، آب می‌شود و می‌چکد؛ به طوری که جنس زودتر تمام می‌شود و در این حالت است که افراد می‌گویند جنس خوب نیست و با مواد مختلف ترکیب شده است.

اغلب پاسخ دهندگان معتقد بودند که طعم کراک نیز تغییر کرده است. گاهاً ترش یا خیلی تلخ است و بو نیز می‌دهد، در صورتی که در ابتدا اصلاً بو نداشت. برخی نیز معتقد بودند که جنس مواد، با وجود افزایش قیمت بدتر شده است.

مرد مصرف کننده ۲۳ ساله‌ای که اقلیت مذهبی و دانشجوی لیسانس بود، گفت: «کیفیت کم شده است. بعضی‌ها آرد و بعضی‌ها وانیل می‌زدن. به چشم خودم دیدم کراک را خیس و قاطی و بعد در آفتاب خشک می‌کرد.» مرد مصرف کننده ۲۶ ساله‌ای چنین بیان کرد: «اون موقع بوبیش مشخص بود یه چیزی دارد. ولی الان انگار یه تیکه سنگه.» مرد مصرف کننده ۴۲ ساله‌ای ذکر کرد: «کیفیت آن پایین آمده. شکل ظاهری معمولاً یکی نیست. بعضی‌ها نرم است، مثل اینکه هروئین بوده، بعد خشک کردن. بعضی‌ها مثل اینکه قرص دارد، وقتی که می‌شکنید، خردۀای سفید مثل قرص داخلش دارد. در حین مصرف جنس وقتی سنجاق زدی، نباید بجوشد یا چکه کند، آن موقع این جنس خوب است. اگر سنجاق زدی و چکه کرد، جنس هروئینش زیاد است. چون هروئین راه می‌رود، جنس آدامسی و شل است. چون کراک آن تازه است، من فکر می‌کنم توهم زیادی دارد.» مرد مصرف کننده ۲۸ ساله‌ای گفت: «تغییر می‌کرد. جنس‌های سبزرنگی وجود داشت که شدیداً گلو را می‌سوزاند و بعد، مواد دست‌سازی می‌آمد که از شمع در آن استفاده کرده بودند؛ طوری که از سنجاق چکه می‌کرد و می‌ریخت و رنگش سفید و شیری بود. جنس‌های آدامسی، مرطوب، براق و تقلبی هم بودند. جنس‌های برفی هم بود که از رنگ شیری به رنگ سفید درآمده بود و حالت کلوخی مانند داشت.» مرد ۳۵ ساله مصرف کننده‌ای که دانشجوی لیسانس بود، عقیله داشت: «[خلوص] تغییر کرده است. از مواد آمفاتامینی کم شده و مواد مخدّر و هروئینی زیاد شده است. رنگش تیره‌تر شده است. مزه اوایل ترش بود که بعد تلخ شد. اوایل، به صورت سنگ بود. اواخر راحت‌تر خرد می‌شد. کراک دو نوع بود: یکی استخوانی سفید مایل به کرم سخت بود. نشئگی خوبی داشت، ترش بود و بوی سرکه می‌داد. دیگری، سفید مایل به خاکستری از استخوانی نرم‌تر بود. در حد [درجه] دو یا سه بود. نشئگی زیاد خوبی نداشت و تلخ بود.»

تمام فروشنندگان گفتند کراک شکل و خلوص ثابتی نداشته است و بعضی عقیده داشتند که اخیراً به آن قرص‌های خواب‌آور و کدئین و مورفين اضافه می‌شود. فروشنده ۲۲ ساله‌ای گفت: «هم رنگ و هم کیفیت تغییر می‌کرد. کاسبی که با او کار می‌کردم، دو نوع کراک سفید و کرم داشت که جنس آن نیز خوب بود.» لیکن مرد فروشنده ۳۰ ساله‌ای گفت: «شکل ثابتی داشته است، لیکن یک بار یک تکه در آن بود که شاید با نان خشک یا قرص مخلوط کرده بودند. مزء قرص می‌داد.»

بیش از یک سوم درمانگران در این زمینه اطلاعات کافی نداشتند. در کل، درمانگران گفتند که ترکیبات آن تغییر کرده است؛ به طوری که هروئین و مواد محرك آن، بسته به اینکه در کجا تولید شود، کم یا زیاد شده و گاهی ترکیبات دیگری نیز به آن اضافه می‌شود. درمانگران در زمینه خلوص و اضافه و کم شدن نوع ماده با هم اتفاق نظر ندارند. تعدادی از آن‌ها گفتند که خلوص کراک در طول زمان کمتر شده است.

نحوه عرضه کراک: تمام فروشنندگان اعلام کردند که از آنجایی که مصرف کننده کراک بیشتر است، فروشنندگان آن نیز بیشتر از مواد دیگر است. مرد مصرف کننده ۳۰ ساله‌ای گفت: «الان ۸۰ درصد فروشنندگان، کراک می‌فروشنند. ۱۵ درصد شیشه و ۵ درصد بقیه مواد.» مرد مصرف کننده ۴۱ ساله‌ای گفت: «الان [کراک] خیلی زیاد است. الان کسی با کاسب تریاک کاری نداره.»

سه‌چهارم مصرف کنندگان کراک گفتند که فروشنندگان کراک، فقط کراک می‌فروشنند. مصرف کنندگان عقیده داشتند که اگر فروشنندگان ماده دیگری بفروشنند، آن ماده معمولاً شیشه است. سه مصرف کننده عقیده داشتند که فروشنندگان کراک، همه نوع مواد می‌فروشنند. تقریباً نیمی از فروشنندگانی که با آن‌ها مصاحبه شد، فقط کراک و نیمی دیگر مواد دیگری از جمله حشیش و تریاک و شیشه را نیز می‌فروختند. مرد فروشنده ۴۱ ساله‌ای گفت: «اون‌هایی که من کار می‌کردم، کراک و شیشه را با هم می‌فروختند، ولی تریاک کاسبی نمی‌کنند؛ چون مشتری‌هایشان تریاک استفاده نمی‌کنند.»

نحوه دسترسی فروشنده‌گان به کراک متفاوت بود. بیشتر آن‌ها گفتند که کراک بعد از رسیدن به تهران، ابتدا بین چند فروشنده عمده توزیع می‌شود. هر یک از فروشنده‌های کل، مواد را بین چند فروشنده خردتر تقسیم می‌کنند تا مواد به مصرف کننده برسد. تعدادی از مصرف کننده‌گان نیز با هدف تأمین هزینه مصرف خود، اقدام به فروش مواد به چند مصرف کننده می‌کنند.

فروشنده ۳۰ ساله‌ای گفت: «از طریق یک افغانی که او نیز این مواد را از یک یا دو واسطه می‌گیرد، به دست من می‌رسد.» مرد مصرف کننده ۲۷ ساله‌ای گفت: «هر ۲۰ تا ۳۰ نفر، ۴ تا ۵ کاسب اصلی دارند. آن‌ها هر یک کراک می‌آورند، خرد می‌کردن و برای اصلی‌ها می‌آورند. بعضی فروشنده‌ها معتادند و برای پول موادشان، مواد می‌فروشنند. حتی این خردپاها هم به راحتی می‌توانند یک کیلو تهیه کنند.» پسر مجرد ۲۳ ساله‌ای از اقلیت‌ها گفت: «بعضی در تهران (بومهن) لابراتوار دارند. اون [فروشنده] به همه محلی می‌فروخت. فروشنده جزء، سهم خود را بر می‌دارد و بقیه را می‌فروشد. هر فروشنده، روزی به ۵۰۰ نفر می‌فروشد.» مرد مصرف کننده ۲۹ ساله‌ای گفت: «۵۰ تا ۲۰۰ گرم می‌خرند. خیلی سود می‌برند. شاید گرمی ۳۰۰۰ تا ۵۰۰۰ تومان می‌خرند.»

بیشتر فروشنده‌گان عقیده داشتند که فروش مواد، حداقل در سطح خردفروشی، ناشی از نیاز و فقر حاصل از اعتیاد است و باندهای خاصی در آن فعالیت نمی‌کنند. مرد مصرف کننده ۳۰ ساله‌ای گفت: «من هر کسی را که دیده‌ام، معتاد بوده است.» مرد مصرف کننده ۲۲ ساله‌ای گفت: «فکر نمی‌کنم [باند خاصی باشند]. کسی که به آن نتیجه برسد که دیگر نمی‌تواند خرج مواد خودش را در بیاورد، این کار را می‌کند.» مرد مصرف کننده ۲۸ ساله‌ای عقیده داشت: «گروه‌هایی هستند که اصلاً کارشان این است. با خارج هم ارتباط ندارند. فقط کافی است یک مهندس شیمی با پول بخرند. هفته‌ای یک بار می‌آید، برایشان می‌سازد و می‌رود.»

قیمت کراک و هزینه مصرف آن: اکثر فروشنده‌گان گفتند که قیمت کراک نوسان داشته و هیچ‌گاه قیمت ثابتی نداشته است. اما مصرف کننده‌گان جواب‌های متفاوتی دادند. نیمی از

آن‌ها گفتند کراک طی مدت مصرفشان گران‌تر شده است و دلیل آن را کم شدن مواد در مقطعی از زمان، به دلیل طرح‌های نیروی انتظامی دانستند. یک چهارم مصرف کنندگان عقیده داشتند که قیمت کراک به تدریج ارزان‌تر شده است و دلیل آن را این‌گونه ذکر کردند که فروشنده‌های کراک بیشتر شده‌اند و کراک جای بقیه مواد را گرفته است. مرد مصرف کننده ۳۰ ساله‌ای گفت: «در عمدۀ فروشی تغییر آن‌چنانی ندارد، فقط در حد ۲۰۰ تا ۳۰۰ تومان است. شاید در خرده‌فروشی تغییر محسوس باشد.» مصرف کنندگان کراک، میزان مصرف خود را از ۰/۵ تا ۷ گرم و اکثرًا بین ۱/۵ تا ۱ گرم و حداقل ۳ تا ۴ بار در روز ذکر کردند. هزینه مصرف به میزان مصرف آن‌ها بستگی داشت که روزی ۱۰۰۰۰ تا ۴۵۰۰۰ تومان و بیشتر، روزی ۱۰۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ تومان ذکر شد. اکثر مصرف کنندگان برای هر گرم کراک، ۸۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ تومان هزینه پرداخت می‌کردند.

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که کراک، مادهٔ نسبتاً جدید در ایران، جایگاه خود را بهخوبی در بازار توزیع و مصرف مواد در تهران باز کرده است و می‌رود تا گوی سبقت را از سایر مواد افیونی ستی موجود در کشور (تریاک یا هروئین) برباید. نتایج ارائه شده درباره عرضه مواد در این مقاله، در راستای مصالحهٔ فرمانده انتظامی استان تهران در اردیبهشت ۱۳۸۷ در جمع خبرنگاران است که ذکر کردند از میزان دو ٹن مواد مخدر کشف شده در استان تهران در یک ماهه نخست سال ۱۳۸۷، تا آن زمان سابقه نداشته است و نسبت به سال قبل، افزایش ۱۰۰ درصدی نشان می‌دهد (به نقل از خبرگزاری جام جم، اردیبهشت ۱۳۸۷). همچنین بخش بررسی کیفی وضعیت تقاضای کراک در این طرح تحقیقاتی (فرهودیان و همکاران، ۱۳۸۹) و بررسی آمار رسمی کشور که براساس آخرین مطالعه بررسی سریع وضعیت است که در سال ۱۳۸۶ در ۲۷ مرکز استان کشور انجام شده است

نیز نشان دهنده افزایش کمی تقاضا برای مصرف این ماده نسبت به بررسی سریع وضعیت در سال ۱۳۸۳ است (نارنجیها و همکاران، ۱۳۸۷). در سال ۱۳۸۳، ۵۲/۸ درصد از معتادان کشور تریاک و ۲۰/۷ درصد هروئین مصرف می کردند و موردی از مصرف کراک در میان گروه نمونه گزارش نشده بود (به نقل از نارنجیها و همکاران، ۱۳۸۷). در حالی که نگاهی گذرا به نتایج طرح بررسی سریع وضعیت در سال ۱۳۸۶، بیانگر ۳۸/۴ درصد مصرف تریاک یا شیره، ۱۹/۲ درصد هروئین، ۲۶/۶ درصد کراک، ۴/۱ درصد نورجیزک و ۳/۶ درصد شیشه یا کریستال بوده است. این احتمال وجود دارد که مصرف کراک، جایگزین مصرف تریاک شده باشد و تعدادی از غیرمصرف کنندگان قبلی به این تعداد پیوسته باشند. این تغییر در نتایج بخش دیگر این مطالعه دیده شده است (فرهودیان و همکاران، ۱۳۸۹). در هر صورت به نظر می رسد که افزایش تقاضا برای این ماده خطرناک، بهترین توجیه برای افزایش سریع عرضه آن باشد که حتی در رشد باز تعداد فروشنده‌گان این ماده نیز عینیت یافته است.

از زمان وارد شدن کراک به بازار مواد کشور، قیمت آن نوسان داشته است. از طرفی، بسیاری از افراد درباره اینکه تغییراتی در رنگ، طعم، بو، شکل و خلوص کراک در طی زمان اتفاق افتاده و کیفیت آن افت کرده است، هم عقیده بودند. این احتمال وجود دارد که تغییرات در توزیع کراک که ناشی از تغییرات در تولید، ترانزیت و ورود، میزان تقاضا یا تغییرات در ساختگیری نیروی انتظامی بوده و اثرات خود را بیشتر به صورت تغییرات خلوص ماده نشان داده باشد. در بسیاری موارد، علت این کاهش خلوص این است که وقتی بازار مصرف به وجود آمد و ماده مخدر توسط فروشنده‌گان شناخته شد، کیفیت کمتر، میزان تقاضا را کاهش نمی‌دهد و فروشنده می‌تواند با کاهش خلوص، سود بیشتری نصیب خود کند. سازمان ملل متحده نیز در گزارشی رسمی بیان کرده است که در کشورهایی که منشاء مواد مخدرشان از افغانستان است، در بسیاری از موارد، کاهش در تولید یا عرضه، نه به صورت تغییر قیمت، بلکه به شکل کاهش خلوص بروز می‌کند (سازمان ملل متحده، ۲۰۰۳).

در این مطالعه، اکثر پاسخ دهنده‌گان عقیده داشتند که فروش مواد در سطح خرده‌فروشی به دلیل نیاز و فقر حاصل از اعتیاد است. فروشنده‌گان کراک، وضعیت اقتصادی خود را ضعیف و زیر متوسط دانستند و از نظر اقتصادی و اجتماعی سطح پایین‌تری از مصرف کنندگان این ماده داشتند و همگی به این ماده اعتیاد داشتند. ممکن است مطالعه، این سوگیری را داشته باشد که چون عمدۀ فروشنده‌گان از یک منبع (فروشنده به افراد مراجعه کننده به مراکز درمانی بودند) از سطح خاص اجتماعی جامعه بودند؛ ولی درآمد ماهانه خانوار معتادان در مطالعه‌ای ملی، اغلب بین ۱۰۰,۰۰۰ تا ۲۰۰,۰۰۰ تومان و برای اکثر افراد کمتر از ۳۰۰,۰۰۰ تومان گزارش شده است (نارنجیها و همکاران، ۱۳۸۷). با توجه به اینکه هزینه مصرف کراک در اکثر موارد، روزی ۱۰,۰۰۰ تا ۲۰,۰۰۰ تومان ذکر شد، به نظر می‌رسد اکثر فروشنده‌گان کراک برای تأمین هزینه مصرف و سایر مخارج خود، ناگزیر به انجام اعمال غیرقانونی از جمله فروش مواد هستند (از سوی دیگر، مقابله سخت‌افزاری با فروشنده‌گان مواد، موجب افزایش قیمت مواد (و درنتیجه افزایش نیاز شخص به کسب درآمد بیشتر و نیاز بیشتر به کسب درآمد غیرقانونی) و پرسودتر شدن قاچاق مواد می‌شود. این امر موجب می‌شود که مصرف کنندگان جدیدتری اقدام به فروش مواد برای تأمین هزینه خود کنند. پس احتمالاً فروش مواد در سطح خرده‌فروشی در این افراد ناشی از فقر است. این موضوع ممکن است برای سیاست‌گذاران مبارزه با موادخدر ارزشمند باشد تا به جای فقط مبارزه سخت‌افزاری با قاچاق مواد، در درمان و حمایت از معتادان اهتمام بیشتری کنند. البته نباید فراموش کرد که اصولاً باندهای خاص، بیشتر در سطح عمدۀ فروشی فعال‌اند و احتمالاً این باندها در کلان‌شهری مانند تهران در سازمان‌دهی خرده‌فروشی تأثیر دارند.

در این مطالعه دیده شد که تعداد چشمگیری از مصرف کنندگان مواد در ایران اقدام به فروش و پخش مواد می‌کردند. وقتی نتایج این مطالعه با پژوهش کیفی وزیریان و همکاران (a) (۲۰۰۶) مقایسه می‌شود که براساس آن، بیشتر مصرف کنندگان مواد،

مشکلات اندکی در مراحل اولیه شروع مصرف مواد ذکر کرده بودند، درحالی‌که بیش از نیمی از افراد پس از مدتی و در مراحل پیشرفته‌تر اعتیاد، درگیری قانونی و پلیسی داشتند که مهم‌ترین علل آن‌ها حمل و استفاده از مواد بود (وزیریان و همکاران، ۲۰۰۶، b)، این نتیجه به دست می‌آید که در عمله موادر در کشور ما احتمالاً اختلالات شخصیتی و زمینه‌های قبلی زیست‌شناسختی عامل ابتلا به مصرف مواد نیست؛ بلکه فقر و فشار مالی ناشی از هزینه مصرف مواد و مشکلات شغلی متعاقب آن است که موجب می‌شود فرد، ناگزیر بره نماید. هرچند این موضوع در نتیجه‌گیری نهایی تفاوتی ایجاد نمی‌کند و فرد با یا بدون اختلال شخصیت، درنهایت چار اختلال در کارکرد می‌شود، ولی شاید این نوید را برای مسئولان کشور داشته باشد که توسعه اقدامات درمانی و کاهش آسیب و حمایت‌های اجتماعی در بهبود پیش‌آگهی اعتیاد در کشور ما مؤثرتر باشد. در هر صورت، این نتیجه‌گیری نیاز به مطالعات اختصاصی دارد.

مطالعات گوناگون نشان داده است که سطح دسترسی^۱ به یک ماده، از مهم‌ترین عوامل شروع و ادامه مصرف آن ماده است (مسری^۲ و برونسویک، ۱۹۸۷^۳؛ گمکرلیدز^۴ و همکاران، ۲۰۱۰). در حال حاضر، با افزایش میزان و آسانی دسترسی به کراک روبرو هستیم که از مواد خطرناک موجود در کشورمان است. علاوه بر این، دسترسی‌نداشتن به تریاک، به عنوان دلیل اولین مصرف کراک در بسیاری از افراد ذکر شده است (فرهودیان و همکاران، ۱۳۸۹). این یافته‌ها دارای این پیام مهم برای مسئولان مقابله با مواد است که بهتر است میزان کنترل خود را با نوع مواد و میزان خطر آن متناسب کنند. در مطالعه‌ای پس از زلزله بم نیز، بازماندگان بم خواستار تفاوت برخورد پلیس بین فروشنده‌گان مواد مختلف شدند. آن‌ها عقیده داشتند که نیروی انتظامی باید با فروشنده‌گان هروئین برخوردی به مرابت شدیدتر از فروشنده‌گان تریاک داشته باشد (رادگودرزی و همکاران، ۱۳۸۵). در صورتی که نظارت بر توزیع و فروش مواد سبک‌تر مانند حشیش و تریاک به حدی شدید باشد که فرد

1- accessibility

2- Messeri

3- Brunswick

4- Gamkrelidze

معتاد به این مواد، قادر به دسترسی به ماده مورداستفاده‌اش در زمانی کوتاه نباشد، ممکن است دسترسی بیشتر یا برابر به مواد سنگین‌تر، انگیزه‌ای برای اولین مصرف ماده سنگین‌تری مانند کراک شود؛ به ویژه که شیفت مصرف، به مواد سنگین‌تر برای فرد وابسته به مواد، در اولین مصارف ارزان‌تر است.

این مطالعه نشان داد که اطلاعات درمانگران درباره ترکیب و خلوص و نحوه تهیه کراک ضعیف است. این در حالی است که دانستن این موضوع در درمان بیماران، برای تصمیم در نوع درمان و دوز داروها و توصیه‌های مربوط به پرهیز از مواد ضروری است. به نظر می‌رسد با وجود اقدامات قابل توجهی که در جهت آموزش درمانگران انجام شده است، آموزش بهروز درمانگران اعتیاد و اطلاع‌رسانی به موقع و بدون سانسور به عame مردم، اثر پیشگیری کننده مناسبی بر آنان می‌گذارد.

پژوهشگران در انجام این تحقیق از همکاری بسیار زیاد مصرف کنندگان و درمانگران و حتی فروشنده‌گان مواد برخوردار بودند. ضمن اینکه دلیل همکاری افراد ممکن است این موضوع بوده باشد که بعضی از مصرف کنندگان، از بیماران و مراجعه کنندگان پژوهشگران در مراکز درمانی بوده‌اند، می‌تواند نشانه‌ای از انگیزه برای بهبود وضعیت شخصی و اجتماعی و همچنین، همکاری افراد جامعه در اجرای برنامه‌های مبارزه با مواد مخدر، از جمله رویکردهای مقابله‌ای، پیشگیری اولیه، درمان و بازتوانی نیز باشد. با توجه به اینکه عرضه کم مواد در صورتی که با دسترسی گسترده به درمان‌های مناسب و جایگزین همراه باشد، موجب کنترل شیوع اعتیاد می‌شود (دگهارت^۱ و همکاران (b)، ۲۰۰۵)، می‌توان براساس نگرش مخاطبان و با تکیه بر شواهد علمی بومی شده، مداخلات لازم را ارتقا داد. پژوهشگران در این مطالعه با محدودیت‌هایی مواجه بودند: در این مطالعه عمده مصاحبه شوندگان مرد و مجرد بوده و وضعیت اقتصادی متوسطی داشتند. هرچند که

1- Degenhardt

نسبت سنی و جنسی مصرف کنندگان نمونه در این مطالعه، به دلیل قابل مقایسه بودن با نسبت مصرف کنندگان در جامعه می‌تواند از نقاط قوت این مطالعه قلمداد گردد؛ ولی تعداد کم مصرف کنندگان نوجوان و زن یکی از ضعف‌های این مطالعه است که ارائه نظرات این گروه را محدود کرده است.

- رادگودرزی، ر. رحیمی موقر، آ. فرهودیان، ع. و وزیریان، م. (۱۴۰۰)، تغییرات عرضه مواد در بم طی سال اول پس از زلزله، *فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی*، سال پنجم (۲۰)، ۱۶۳ تا ۱۷۸.
- روزنامه جام جم در تاریخ ۱۷ اردیبهشت ۱۳۸۷:
<http://www.jamejamonline.ir/news.aspx?newsnum100936912152>
- فرهودیان، ع. رحیمی موقر، آ. فکری، م. و محمدی، ف. (۱۳۸۹)، بررسی شرایط مصرف، علائم، عوارض، وضعیت عرضه، ترکیب شیمیایی و خلوص نورجیزک و کراک در تهران، گزارش نهایی.
- نارنجیها، ه. رفیعی، ح. باختانی، ا. ر. نوری، ر. سلیمانی نیا، ل. شیرینیان، پ. و غفوری، ب. (۱۳۸۷)، ارزیابی سریع وضعیت سوء مصرف و وابستگی به مواد در ایران، گزارش نهایی.
- Day, C. (2004), documenting the heroin shortage, In L degenhardt & C. Day (Eds.) the course and consequences of the heroin shortage in New South Wales. Adelaide: **Australasian Centre for Policing Research**.
 - Day C, Degenhardt L, Gilmour S, Hall W. The impact of changes to heroin supply on blood-borne virus notifications and injecting related harms in New South Wales, Australia. **BMC Public Health**. 2005 Aug 16;5:84.
 - Day C, Degenhardt L, Gilmour S, Hall W. **Effects of reduction in heroin supply on injecting drug use: analysis of data from needle and syringe programmes**. BMJ. 2004 Aug 21;329(7463):428-9. Epub 2004 Aug 3.
 - Degenhardt L, Conroy E, Day C, Gilmour S, Hall W. The impact of a reduction in drug supply on demand for and compliance with treatment for drug dependence. **Drug Alcohol Depend**. 2005 Aug 1;79(2):129-35. Epub 2005 Mar 2.
 - Degenhardt, L., Conroy, E., Gilmour, S., & Hall, W. (2005). The effect of a reduction in heroin supply upon population trends in fatal and non-fatal drug overdoses. **Medical Journal of Australia**, 182(1), 20–23.
 - Gamkrelidze A, Baramidze L, Sturua L, Galdava G. **Illicit drugs use in Georgian students; pilot study rigorously following criteria of European School Project on Alcohol and Other Drug**. Georgian Med News. 2010 Mar;(180):39-46.
 - Gibson, A., Day, C., & Degenhardt, L (2005). The impact of illicit drug market changes on health agency operations in Sydney, Australia. **Journal of Substance Abuse Treatment**, 28, 35–40.

References

- Greenwald MK, Steinmiller CL. Behavioral economic analysis of opioid consumption in heroin-dependent individuals: effects of alternative reinforcer magnitude and post-session drug supply. **Drug Alcohol Depend.** 2009 Sep 1;104(1-2):84-93. Epub 2009 May 21.
- Maher, L, Sargent, P., Chant, K, Jayasuriya, R., Sladden, T, Kaldor, J. (2002, October), Multi-site prospective cohort study of HCV incidence and risk behaviours among injecting drug users. **Paper presented at the 14th Annual Conference Australasian Society for HIV Medicine**, Sydney, Australia.
- Messeri PA, Brunswick AF. Heroin availability and aggregate levels of use: secular trends in an urban black cohort. **Am J Drug Alcohol Abuse.** 1987;13(1-2):109-33.
- Roxburgh, A, Degenhardt, L & Breen, C. (2004), Changes in patterns of drug use among injecting drug users following a reduction in the availability of heroin in New South Wales, Australia. **Drug and Alcohol Review**, 23 (3), 287–294.
- Topp, L, Day, C & Degenhardt, L. (2003), Changes in patterns of drug injection concurrent with a sustained reduction in the availability of heroin in Australia. **Drug and Alcohol Dependence**, 70, 275–286.
- United Nations Economic and Social Council Commission on Narcotic Drugs (2003), World situation with regard to illicit drug trafficking: Report of the Secretariat. Vienna: United Nations.
- Vazirian M, Farhoudian A, Rad Goodarzi R. The typical circumstances surrounding initial drug use in young people in Tehran. **European Psychiatry** 23 (2008), S304eS409 (a).
- Vazirian M, Farhoudian A, Rad Goodarzi R. (2008), Knowledge and awareness level on drug use and its related harms among the youth in Tehran. **European Psychiatry** 23, S304eS409. (b)
- World Health Organization (2008):
www.who.int/countryfocus/cooperation_strategy/ccs_irn_en.pdf in 7.5.,